

Τύποι πασχόντων εκ βουλιμίας
μετά προσόντων Αστυνομίας.

Λόγος τοῦ Σιγάλα
πύναι γιὰ κρεμάλα.

Ἄρατε πύλας, ἀρχοντες, κτυπήσατε τὰς χεῖρας
καὶ νέας νίκας δρέψατε λαμπρὰς κατὰ βαρβάρων,
ἀρματωθῆτε ὅλοι σας μὲ φλογεροῦς κρατήρας
κι' ἐξέλθετε πανστρατιᾷ εὐθύς κατὰ Βουλγάρων.
Ἐμπρός, ἔμπρός, τί κάθεσθε; μαύρους πολέμους θέλω...
(Τοῦ ἔρχεται μιὰ λεμονιά εἰς τὸ ὕψηλό καπέλο.)

Βλέπω θυέλλας γύρω μου αἱματηρῶν κινδύνων
καὶ κατὰ τύχην γεννηθεῖς κι' ἐγὼ εἰς τὴν Ἑλλάδα,
πρὸς δόξαν καὶ πολλὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων,
σκοπιάσας δὲ κι' ἀνατραφεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Παλλάδα,
κάθε ἀχρεῖον βάρβαρον κατὰ κρημάτων στέλλω...
(Τοῦ ἔρχεται κι' ἄλλη λεμονιά εἰς τὸ ὕψηλό καπέλο.)

Ἐξήστραψεν Ἀνατολή, ἐξήστραψε καὶ Δύσις,
ἀπὸ μακρὰν ἀκούονται ζουκέταις καὶ κανόνια,
μὲ χροῖμα καταπόρφυρον ἀνασκυρτῶ ἡ φύσις,
ἀλλ' ὅμως, σᾶς παρακαλῶ, μὴ ὀίχνητε λεμόνια,
διότι τὸ καπέλο μου θὰ λερωθῆ καὶ τότε
δὲν ἔχω ἄλλο πρόχειρον, καλοὶ συμπατριῶται.

Ἴδετε τὴν Ἀνατολήν, τὸ θεῦμα τοῦ Βοσπόρου,
τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰς ἐσπαρμένας νήσους
καὶ μεθ' ὁρμῆς ὁρμήσατε φοικτῆς καὶ παραφόρου
καὶ ὀπλισθῆτε μ' ἕξαψιν ἀδιαλλάκτου μίσους.
Ἄβάντι, φίλοι Ἕλληνες κι' ἄς γίνη ὁ, τι γίνη...
(Ἐνας γενναῖος Μακεδὼν μιὰ σβερχιά τοῦ δίνει.)

Ἀκούοντες λοιπὸν βοὴν καὶ βλέποντες ν' ἀνθίζουν
τὰ δένδρα, τὰ φραγκόσυκα καὶ ἡ βερυκοκιάς,
αἰσθάνομαι τὰ ἔγκατα οἱ κεραινοὶ νὰ σχίζουν
καὶ πάλιν σᾶς παρακαλῶ, μὴ δίνετε σβερχιάς.
Εἰς πόλεμον, ἀκροαταὶ μεγάλον σᾶς καλῶ...
(Μὲ μιὰ γενναῖα καπελιά τοῦ φεύγει τὸ ὕψηλό.)

Στήσατε τὴν σημαίαν μας, ἀπέγονοι Ἑλλήνων
καὶ ὄχι μόνον ἰστὴν σεπτὴν τοῦ Κωνσταντινουπόλιν,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Σόφιαν, Παρίσι καὶ Λονδῖνον
κι' ἐν γένει ἰστὴν ἐμφύλιον τῆς οἰκουμένης ὅλην.
Μὰ σεῖς, κλητῆρες, σώσατε τῶν λεμονιῶν τὸ θῦμα
κι' εὐθύς ἰστὸ Ἀστυνομικὸν πηγαίνετε με τμήμα.